

Οι γειτονιές του κόσμου, οι γειτονιές του Πειραιά, οι γειτονιές του Ρέντη, είναι για εμάς "αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο Μέγας".

Αυτές οι γειτονιές, είναι οι γειτονιές που μεγαλώσαμε, που κραυγαίσαμε, που τραγουδήσαμε, που αγαπήσαμε.

Είναι οι γειτονιές που πονήσαμε βιώνοντας χαρές και λύπες, πάθη και απογοητεύσεις, εδώ δοκιμάσαμε την αντοχή των ονείρων μας.

Είναι οι γειτονιές του Αη - Γιάννη Ρέντη, της "όμορφης πόλης" όπως λέει κι ο ποιητής Γιάννης Θεοδωράκης. Μια πόλη με φωνές μουσικές, απέραντους δρόμους, κλεισμένες ματιές.

Μια πόλη όπου
"ο ήλιος χροσίζει
χέρια σακαμένα,
βουανά και γιατιά,
αλλάγη απλειμένα".

Σήμερα λοιπόν βρισκόμαστε όλοι εδώ. Στο Ρέντη.

Στις δικές μας γειτονιές.

Στις γειτονιές που δεν απαρνηθήκαμε και δεν θα απαρνηθούμε.

Γιατί είναι επιλογή μας.

Είναι μια στάση ζωής που πιστεύουμε εμπνεόμενοι από το Μεγαλείο του Μίκη.

Η μουσική του υπήρξε Πηγή φωτός, Σε Ανυδρούς και Σκοτεινούς κηρούς.

Η Ζωή του,

Ήταν και είναι

Μιας συνεχής επιβεβαίωσης

Της κυριαρχίας του ορισμού του ανθρώπου.

Λευθ θρόνος !

Σήμερα, με την παρουσία του εδώ, ο Μίκης, ένα απ' τα παιδιά του Πειραιά τιμά την πόλη του Πειραιά, τις γειτονιές του αλλά και τους ανθρώπους του.

Γιατί είναι ένας από αυτούς.

Οι πιο μεγάλοι από εμάς θυμούνται πάντα το Πανόψηλο, λιγνό παιδί, που μ' αλειμένα τα χέρια, φτερούγες τεράστιες, χροστάτικε, καθοδηγούσε, τραγουδούσε και ζεσθίωνε τις γειτονιές του Πειραιά, τις γειτονιές του Κόσμου, τις γειτονιές μας.

Όσο για τους νεότερους αλλά και τις γενιές που έρχονται, θ' ανακαλύπτουν συνεχώς την απεραιτοσύνη, το θησαυρό και τη οικογενειακότητα που διαποτίζει τη ζωή και το έργο του Μίκη.

Όταν θα' χει κατακάψει ο καιρναχτός της ιστορίας, ύστερα από 100 - από 200 από χίλια χρόνια, όταν οι όποιοι αντιαλιστές των σημερινών γεγονότων θα' χουν θέση σε λίγες αράδες κάποιας σκοτισμένης εγκυκλοπαίδειας, τα παιδιά μας, τα παιδιά των παιδιών μας, τα παιδιά των παιδιών, των παιδιών μας, θα τραγουδάνε

"Στην όμορφη Πόλη

"Στις θαλασσινές σαηλιές

"Στα περβόλια με τους ανθισμένους κήπους

Εγώ κι όλοι εμείς, αισθανόμαστε μεγάλη τιμή που υποδεχόμαστε, απόψε, στο Ρέντη, το μεγάλο δημιουργό.

" Τ' Αη Γιάννη ανάβουμε οι φωτιές"

Έχει τραγουδήσει ο Μίκης

Απόψε στον Αη-Γιάννη του Ρέντη, ανάβουμε οι φωτιές της μνήμης και της συνείδησης, της σφάραξης και της αντίστασης, της προσιμής και της ελπίδας.

Για εμάς που ζήσαμε στα χρόνια της φωτιάς

Για εμάς που 'χοιμε μάθα

Να παίζουμε με τη φωτιά,

Η ζωή μας μια Περιπέτεια

Και τα Όνειρα μας

Ανάβουν φωτιές.

Γιώργος Παναγιώτης